

متن پرسش

با سلام ، چند سوال و شبهه درباره مولوی و استفاده از اشعارش برایم بوجود آمده: - آیا واقعا درست می گویند مولوی صوفی بوده؟ ومذهب تسنن داشته؟ وآیا شریعت را نفی کرده؟ وآیا مولوی معتقد است که امامت، نوعی است؟ ۲-آیا واقعا درست می گویند مولوی بعضی احادیث جعلی را در کتاب خود آورده است؟مثل حدیث افتراق؟ بهر این فرمود پیغمبر که من همچو کشتی ام زطوفان زمن ما و اصحابیم چون کشتی نوح هرک دست اندر زند یا بد فتوح (مثنوی معنوی/دفتر دوم/ص ۶۵۲/چاپ امیر کبیر) همچنین او لفظ "مولا" را در حدیث غدیر به معنای "دوست دانسته" نه ولی وسرپرست؟ وپدر حضرت علی(ع) را مشرک دانسته؟(حضرت ابوطالب) ۳-آیا واقعا درست می گویند،که مولوی قائل به(جبر) است؟ وهمچنین مولوی به توصیف "عمر بن خطاب ومعصوم خواندن" او می پردازد؟(مثنوی/دفتر اول/ص ۱۰۴به بعد)؟ وحتی عمر بن خطاب را "امیرالمومنین" دانسته؟(مثنوی معنوی/نسخه میرخوانی ص ۷۴ و همچنین نسخه وصال همان صفحه) وحتی برای فرد شناخته شده و رسوایی چون(معاویه) کرامت می سازد و برخی ضعف های خلفا که اهل سنت نیز نقل کرده اند، به صورت یک کرامت جلوه می دهد؟ ۴-آیا واقعا مولوی افراط در رقص و سماع و موسیقی داشته است؟وآن را موجب تقرب به خدا دانسته؟ لطفا بنده را راهنمایی بفرمایید ،در کل نظرتان در مورد مولوی چیست وآیا منحرف از مذهب تشیع است یا نه؟

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیک السلام: مولوی نیز خود را صوفی می داند و از نظر فقهی سنی مذهب است هرچند در عقاید می توان او را در بسیاری جهات به شیعه نزدیک دانست. آری انتظار از مولوی بود که به عنوان یک دانشمند اسلامی در مورد احادیث جعلی تحقیق بیشتر می کرد تا تحت تأثیر بعضی از آن ها قرار نگیرد. ولی روی هم رفته دقت هایی در ظرایف روحی و روحانی دارد که مثنوی مولوی را قابل استفاده کرده، به طوری که مقام معظم رهبری «حفظه الله تعالی» در دیدار با شعراء در سال ۱۳۸۷ می فرمودند: «مثنوی همان طور که مولوی می گوید: «هُوَ أَصُولُ أَصُولِ الدِّينِ» است . در ضمن آیت الله تهرانی در کتاب «روح مجرد» مبسوطاً در مورد مولوی مطالبی را مطرح فرموده اند و با نظر مثبت به ایشان نظر کرده اند. موفق باشید